

Základní umělecká škola, Hradec Králové, Habrmanova 130, 500 02

tel.+fax: +420 495 533 480 <http://www.zus-habrmanova.cz> e-mail:info@zus-habrmanova.cz

BULLETIN č. 3/2007

<http://www.kytarovyorchestr.wz.cz>

Vážení rodiče, milí žáci,

píše-li se o klasické kytare, je to většinou v souvislosti se sólovým vystupováním jednotlivých kytaristů, nebo komorních uskupení. Že má klasická kytara co nabídnout po stránce většího uskupení, už tak známé není. A přece se může Kytarové oddělení Základní umělecké školy Habrmanova pochlubit vlastním kytarovým orchestrem. Za vším stojí zástupce ředitele a kytarový pedagog naší školy, nadšení a práce lidí, kteří tvoří kytarové oddělení. O radostech i starostech, které tahle práce přináší, jsem si povídal s uměleckým vedoucím Kytarového orchestru Základní umělecké školy Habrmanova panem Kamilem Kotkem a jedním z členů orchestru Petrem Pařízkem.

Kdy tento orchestr vznikl?

Orchestr vznikl v září roku 2003.

Co Vás motivovalo k tomu, abyste založil kytarový orchestr?

Byla to hlavně skutečnost, že hraní v kolektivu žáky více motivuje a víc baví. A toho jsme se jako pedagogové kytarového oddělení snažili využít, aby když už žáci hrají na kytaru – hráli co nejlépe mohou.

Kolik má nyní orchestr členů a kolik jich měl při svém založení?

Tuším, že v okamžiku založení jich bylo osm až deset. Teď se počet členů pohybuje kolem dvaceti, nejvíc to zatím bylo dvacet dva.

Orchestr se tedy velmi úspěšně rozrůstá. Jak se přitom vyrovnáváte se stále nově přicházejícími žáky? Jistě musí nastudovat nynější repertoár.

Vždycky, když přijdou noví členové zařadíme do repertoáru nějakou jednodušší skladbičku aby si zvykli a hlavně se naučili poslouchat. Pak se doučí to, co hrajeme jako stálý repertoár a je vyhráno. Vždy hrají to, co je v jejich technických možnostech.

Je kytarový orchestr ZUŠ Habrmanova něčím výjimečný?

Myslím, že tady taková jedna věc je. Máme velice pestrý repertoár. Doslova „od Bacha po Vlacha“. Hrajeme renesanci, baroko, klasicismus, trochu swingu a jazzu, úpravy lidových i umělých písní...

Zmínil jste, že se určitým způsobem „specializuje na všechno“. Uvedl byste několik konkrétních kusů?

Asi „nejdivočejší“ byla Škoda lásky od Jaromíra Vejvody. Děti z toho měli legraci, a to je to nejdůležitější. Pak jsme hráli Růžového pantera Henry Manciniho, In the Mood Glenna Mullera, The Entertainer Scotta Joplina...

Co byste z období působení orchestru vyzdvihl jako největší úspěch?

V celostátní soutěži komorní kytarové hry Hradecké Guittareando v roce 2005 orchestr získal stříbrné pásmo. Ale největší úspěch je, když se v orchestru z nezkušeného mladého kytaristy stane muzikant, který „přičichl“ k různým hudebním stylům a ví, jak k nim přistoupit. Ono to není jen zahrát ty „kuličky“, které má před sebou. Nejdůležitější je tu hudbu v nich nalézt a cítit jak ji zahrát. Já mám vždycky radost, když vidím, jak si někdo podupává a vlní se do rytmu. Sice mu to hned zakážu, aby nerušil ostatní, ale v hlavě mu to zůstává, že cítí rytmus, napětí v muzice, prostě to co tam má být.

Vystupoval již orchestr také v zahraničí?

Já vím, já jsem odbočil. Byli jsme v polské Wroclawi. Už v roce 2004 na jaře nás oslovil Magistrát města Hradce Králové abychom se zúčastnili setkání školních kapel na festivalu „Parade in Wroclaw“. Bylo to při příležitosti vstupu do EU, a zahráli jsme si tam na velkém pódiu na hlavním náměstí. Asi 1500 lidí, ozvučení, vítr foukal do mikrofonů, byla zima, ale bylo to hezké. Veliká zkušenost a motivace.

Pak tam byl ještě pokus o překonání světového rekordu ve vytvoření největšího kytarového orchestru. Ono se to nepovedlo, ale za rok to zkoušeli znovu a zase nás pozvali.

Nedílnou součástí orchestru jsou pravidelná soustředění. V čem je podle Vašeho názoru jejich největší přínos?

Tam je hlavně důležité, že jsou všichni nějaký čas spolu a hrají. Utužují se vztahy, je tam legrace, prostě se tvoří parta. Také na soustředění vznikla myšlenka založit rockovou kapelu Wild Spirit. Tam se prostě všichni většinu času zabývají muzikou. A ono se to projeví, když se zkouší šest až osm hodin denně (to ale jenom když je špatné počasí). My jsme tam za týden nacvičili více než dvacet minut repertoáru a ještě jsme ho hned zahráli na koncertě pod širým nebem. To se někdy nepodaří ani za půl roku při zkouškách jednou týdně na dvě hodiny. Část záznamu toho koncertu je na <http://www.youtube.com>. Odkaz na koncert můžete nalézt také na <http://www.zus-habrmanova.cz> pod Kytarovým oddělením.

Ale vždycky nejdůležitější je ten prožitek ze společného muzicírování. To nemusí být Bach – třeba jen obyčejná písnička, a když každý ví co tam má zahrát, chopí se svojí role v jakémkoli hudebním uskupení a začne probíhat komunikace mezi hráči. To potom cítí i publikum. Začali jsme improvizaci používat na pódiu a uvidíme jak to půjde dál.

Co je Vaší pomyslnou metou jako uměleckého vedoucího orchestru?

To je strašně těžká otázka. Já si nemůžu postavit cíl typu: zahrát Aranjuez od Rodriga. To by se třeba i mohlo podařit, ale jen s těmi nejlepšími. Pak ale orchestr zestárne, žáci odejdou na vysoké školy nebo někam do světa a my budeme začínat úplně znova s novou generací. Já bych rád, aby to fungovalo jako „institute pro výměnu zkušeností“- mladší se učí od starších, a všechny to baví. On to je někdy docela problém najít skladby, které ti nejmenší zahrají a ti

největší se u nich nenudí. Bude to znít asi hloupě, ale to je asi ta meta - aby to všechny bavilo a dělali jsme dobrou muziku.

Co kytarový orchestr nabídne v nejbližších měsících?

Vystoupení v rámci koncertu školy (ve zúženém složení) a na Koncertu kytarového oddělení 7. června 2007 od 17:00 hodin ve Sboru kněze Ambrože. V létě potom soustředění, možná nějaký samostatný koncert, ale to vždycky plánujeme podle toho jak se daří připravit repertoár. Teď jsme v dubnu hráli v AC klubu a pro velikou „marodku v mančaftu“ jsme museli vystoupení orchestru prostřídat se sóly a komorní hrou. Zase to bylo pestřejší. Ale příští rok bude zase Hradecké Guittareando – orchestry a to připravujeme... no nechte se překvapit.

Co Vás na práci s dětmi a s hudbou těší?

No samozřejmě výsledek! Ale pro mně jako pedagoga je výsledkem práce šikovný muzikant (což trvá roky), ale někdy jen povedená zkouška. Když panuje na zkouškách příjemná atmosféra a třeba někdo překvapí nějakým nápadem, nebo jen poctivě nacvičí svůj part, je to radost. A když se ty napsaný kuličky promění v opravdovou muziku...!

Pokud by měl někdo z našich čtenářů zájem přihlásit své dítě do kytarového orchestru, co je pro to zapotřebí učinit?

Záleží na tom, jestli umí hrát na kytaru! Do orchestru přijímáme žáky od třetího ročníku prvního stupně, ale lze i dřív, pokud jsou šikovní. Mezi členy kytarového oddělení vybíráme každý rok vhodné adepty na posílení orchestru, spolupracujeme i s bubeníky a do budoucna určitě plánujeme přizvat ke spolupráci hosty - melodické nástroje, které svým vystoupením barevně oživí zvuk orchestru. A teď mě napadá i baskytaristu nebo kontrabasistu bychom vzali.

Řekněte nám něco o sobě (záliby)?

Od každého kousek. Hudba obecně, zvláště kytara ve všech svých proměnách. Ze sportu stolní tenis, kulečnick, šipky, zajímám se o akvaristiku, letecké modelářství, trochu o filosofii...

Abychom se dozvěděli také „něco z druhé strany“ – tedy od členů orchestru, poprosil jsem o rozhovor jednoho z nich – Petra Pařízka:

Jak jsi se dostal do kytarového orchestru?

Vzpomínám si, jak jednou do mé hodiny kytary vstoupil zástupce ředitele a učitel hry na kytaru, pan Kamil Kotek, a ptal se mého tehdejšího učitele, Petra Fialy, zda si myslí že bych mohl chodit hrát do kytarového orchestru. Petr řekl že ano, a tak mi budoucí dirigent, pan Kamil Kotek, dal noty s tím že mám přijít následující úterý do kytarového orchestru. Nejdřív jsem váhal, ale když mi bylo sděleno, že je to naprosto nezávazné, bylo mi jasné, že za zkoušku nic nedám. Tak jsem se tam následující úterý dostavil a již několik let tam vždy v úterý pravidelně docházím. Za tu dobu jsem poznal spoustu lidí a zahrál si mnoho zajímavé hudby.

Co tě na kytarovém orchestru nejvíce těší?

Především perfektní kolektiv a hudba, kterou jsem do té doby nepoznal – je přeci jenom rozdíl když hraje kytara jedna nebo kytar dvacet.

Co pro tebe hudba, popřípadě orchestr znamená?

Hudba pro mě znamená mnoho. Zjistil jsem, že aktivně interpretovat hudbu je mnohem zajímavější, než ji jenom pasivně poslouchat. Mám ji nesmírně rád, ohromně mě baví a orchestr je pro mě prostředníkem, jak ji aplikovat v dalším rozměru.

Doporučil bys členství v orchestru svým kamarádům?

Určitě ano. Stejně jako to udělal pan Kotek s Petrem Fialou se mnou, sdělil bych jim, že je to naprosto nezávazné a že jedna zkouška je minimální sázka oproti tomu, co mohou získat a poznat.

Pokud bys chtěl, aby se tvůj kamarád stal členem orchestru, čím bys ho přesvědčil?

Určitě tím, co mě na orchestru nejvíce těší. Řekl bych mu, že pozná nové, perfektní kamarády a zahraje si zajímavou hudbu.

Na co nejbližšího se v rámci orchestru těšíš?

Nevíce na letní soustředění. Docela se těším i na koncerty, které jsou naplánované do konce školního roku.

Máš mimo kytarového orchestru ještě nějaké jiné hudební zájmy?

Ano. Kromě sólové kytary a orchestru hraji v rockové kapele Wild Spirit a občas si s někým zahraji kytarové duo, obvykle za účelem konkrétního vystoupení. V současné době tvořím duo se svým kamarádem, Denisem Kubíčkem.

Děkujeme panu Kotkovi a Petru Pařízkovi za rozhovor a přeji oběma tedy hodně tvůrčího elánu, vytrvalosti, síly i spokojenosti v životě uměleckém i osobním. Kytarovému orchestru ZUŠ Habrmanova potom, aby nadále rozdával radost ze společného muzicírování.

Několik slov závěrem

Kytarový orchestr Základní umělecké školy Habrmanova je součástí Kytarového oddělení a s jeho pedagogy úzce spolupracuje. Silnou stránkou oddělení je sounáležitost jejich učitelů a společné směřování k cíli – výchově žáků k celoživotnímu vztahu k umění a hudbě. Díky Petru Pařízkovi má také orchestr své webové stránky (<http://www.kytarovyorchestr.wz.cz/>).

ZÁJEMCI O HRU NA KYTARU A V KYTAROVÉM ORCHESTRU JSOU NA ZUŠ HABRMANOVA VÍTÁNI!!!

Na zájemce o hru na klasickou kytaru se těší: Petr Fiala, Kamil Kotek, Iraklis Karasaridis, Petra Poláčková, Jiří Slavíček a Jana Vavřínková.

Zájemcům o hru na elektrickou kytaru se bude věnovat Jan Doležal a Jana Vavřínková.

Budoucí žáky, kteří mají zájem o hru na basovou kytaru bude vyučovat Tomáš Dvořáček.

Jiří Slavíček